

Het Rode Kruisgraf van Stroucken.

© archief john vaessen

VAN NUL TOT NU

Uniek Rode Kruis oorlogsgraf in

Roermond

Voor zover bekend, bevindt het enige Rode Kruis graf met herdenkingssteen in Nederland dat opgericht is na de Tweede Wereldoorlog zich op het Oude Kerkhof te Roermond. Het betreft de laatste rustplaats van Rode Kruisvrijwilliger Theo Stroucken.

DOOR JOHN VAESSEN

Tijdens de oorlog hebben in Nederland 31 helpers van deze hulporganisatie het leven verloren tijdens het uitoefenen van hun functie. In het voormalig hoofdkantoor van het Nederlandse Rode Kruis aan het Leeghwaterplein te Den Haag (inmiddels verbouwd tot studentenwoningen) worden hun namen als oorlogsslachtoffer vermeld op een zich aldaar bevindende plaquette. Ook is de naam van Theo Stroucken aanwezig op een marmeren gedenksteen die kort na de Tweede Wereldoorlog is opgericht in het oude kantoor van het Rode Kruis aan de Prinsegracht 8, eveneens in Den Haag.

Vrijwilliger

Antonius Hubertus Theodorus Stroucken werd op 14 juli 1920 geboren in Melick en was sinds 1944 vrijwilliger bij het Rode Kruis, afdeling Roermond. Hij woonde destijds aan de Keulse Baan 20. In januari 1945 trad hij in het huwelijk met de in Posterholt geboren Anna Maria Evers (1922-2011). Volgens het logboek van de Roermondse afdeling van het Rode Kruis bracht Theo Stroucken op woensdag 19 januari 1945, samen met zijn collega's Vincken, Truyen en Hoefnagels, een patiënt met difterieverschijnselen genaamd Schmitz van de Heidebaan 94 naar het Laurentiusziekenhuis. Door het modderige terrein werd deze hulpoperatie, die duurde van 14.30 uur tot 17.30 uur, zeer belemmerd. Bij een ande-

re hulpverlening diezelfde middag keerde hulpverlener Vorselen met kennisgeving, wegens ziekte, niet meer terug op de Rode Kruispost.

Rond 18.30 uur kwam er op de post een telefonische oproep binnen om hulp te bieden op de Kapellerlaan. Evenals zijn collega's Jereskens, Linssen en Valentijn spoedde ook Stroucken, die gevraagd was de plaats van de zieke Vorselen in te nemen, zich onder hevig granaatvuur naar de woning van de door granaatscherf getroffen mejuffrouw Hox aldaar, om haar naar het ziekenhuis te transporteren. Toen de hulpverleners de woning betraden troffen ze in de keuken hun collega Stroucken aan die door een granaatscherf in het hoofd getroffen was en op slag gedood. Het bleek dat het projectiel, na zijn weg door twee houten deuren gevonden te hebben, zijn Rode Kruishelm doorboord had. Er werd bij de post een tweede brancard besteld om Theo Stroucken naar de 'dodenbewaarplaats' te brengen. In de gang van de woning werd intussen nog voor zijn zielenrust gebeden. Rond 21.00 uur waren de hulpverleners weer terug op de post. Het logboek werd voor die dag afgesloten met de woorden: 'Vriend Theo, rust in vrede. We zullen je niet vergeten'.

Op donderdag 20 januari werd er om 17.00 uur op de geïmproviseerde post een requiemmis ter nagedachtenis aan Theo Stroucken gehouden. De grafrede werd op 23 januari uitgesproken door de voorzitter van het Rode Kruis afdeling Roermond, dokter Imkamp waarin hij memoreerde dat 'Theo gestorven is op het veld van Rode Kruis-er. Ofschoon hij zich van zijn wachtdienst op weg naar huis begaf, heeft hij niet gearzeld dat te doen hetgeen van alle Rode Kruismannen in deze tijd gevorderd werd'. Hij kenschetste Theo vervolgens als een goede vriend en makker die nooit iets teveel was en besloot met te zeggen dat de hedendaagse tijdsomstandigheden het helaas niet toelaten hem met die eer naar zijn laatste rustplaats te brengen, hetgeen in vreedetijd wel plaatsgevonden zou hebben.

Rode Kruishelm

De unieke grafsteen die na afloop van de Tweede Wereldoorlog door het Nederlandse Rode Kruis op het graf geplaatst is toont een Rode Kruishelm, zoals die in die tijd gedragen werd. De echtgenote van Theo Stroucken, Anna Evers, trad enkele jaren later in het huwelijk met de toenmalige begraafplaatsbeheerder Sjaak Munnix (1914-2002). Helaas is de originele helm, die Theo Stroucken tijdens de fatale granaataanval droeg en een tijdlang in het bezit van Munnix geweest zou zijn, verloren gegaan. Voorafgaande aan de jaarlijkse 4 mei herdenking bij het verzetsmonument op het Zwartbroekplein vindt sinds vele jaren daaraan voorafgaand een herdenking plaats op het Oude Kerkhof, waarbij naast Theo Stroucken ook de overige Rode Kruis vrijwilligers die gedurende de Tweede Wereldoorlog tijdens het uitoefenen van hun werkzaamheden slachtoffer zijn geworden van oorlogsgeweld, worden herdacht.

Ontleend aan John Vaessen, 'Dood, maar niet vergeten'. Graven en grafkelders op 'den Aje Kirkhaof' in Roermond en Logboek Rode Kruis, afdeling Roermond, januari 1945